

Věc C-569/20

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

30. října 2020

Předkládající soud:

Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

27. října 2020

Obžalovaný:

IR

Předmět původního řízení

Trestní řízení v nepřítomnosti obžalovaného. Určení druhu řízení v nepřítomnosti (čl. 8 odst. 2 a odst. 4 směrnice 2016/343). Opravné prostředky proti odsouzení v nepřítomnosti podle článku 9 směrnice 2016/343.

Předmět a právní základ předběžné otázky

Výklad ustanovení směrnice 2016/343 a rámcového rozhodnutí 2009/299.

Základem žádosti je článek 267 SFEU.

Předběžné otázky

Musí být čl. 8 odst. 2 písm. b) směrnice 2016/343 ve spojení s jejími body 36 až 39 odůvodnění a čl. 4a odst. 1 písm. b) rámcového rozhodnutí 2009/299 ve spojení s jeho body 7 až 10 odůvodnění vykládány v tom smyslu, že zahrnují případ, kdy byl obžalovaný vyrozuměn o obžalobě vznesené proti němu v jejím původním znění, poté nemůže být z důvodu svého útěku objektivně vyrozuměn o konání jednání před soudem a je zastupován obhájcem ustanoveným soudem, s nímž není v žádném kontaktu?

V případě záporné odpovědi na tuto otázku: Je s článkem 9 směrnice 2016/343 ve spojení s jejím čl. 8 odst. 4 druhou větou a s čl. 4a odst. 3 rámcového rozhodnutí 2009/299 ve spojení s jeho odst. 1 písm. d) slučitelné vnitrostátní ustanovení (čl. 423 odst. 1 a 5 NPK), podle něž není stanovena žádná právní ochrana proti vyšetřovacím úkonům provedeným v nepřítomnosti a proti odsouzení v nepřítomnosti, jestliže se obžalovaný po vyrozumění o původní obžalobě skrývá a nemůže být tedy informován o termínu a místě jednání před soudem, ani o důsledcích svého nedostavení se?

V případě záporné odpovědi na tuto otázku: Má článek 9 směrnice 2016/343 ve spojení s článkem 47 Listiny přímý účinek?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva a judikatura

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. 2016, L 65, s. 1, dále jen „směrnice 2016/343“), konkrétně její body 36 až 39 odůvodnění a její články 8 až 10.

Rámcové rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, kterým se mění rámcová rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a kterým se posilují procesní práva osob a podporuje uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí na rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotyčná osoba nezúčastnila osobně (Úř. věst. 2009, L 81, s. 24, dále jen „rámcové rozhodnutí 2009/299“), konkrétně čl. 4a odst. 1 písm. d) a odst. 3, formulář písm. d) bod 3.4.

Listina základních práv Evropské unie (Úř. věst. 2016, C 202, s. 389, dále jen „Listina“), konkrétně článek 47.

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Nakazatelný procesní kodeks (trestní řád, dále jen NPK), konkrétně čl. 423 odst. 1 a odst. 5; čl. 425 odst. 1.

Stručný popis skutkového stavu a řízení

- 1 Proti IR byla pro trestný čin podle čl. 321 odst. 3 nakazatelný kodeks (trestní zákoník, dále jen „NK“) vznesena obžaloba, neboť se měl v období od srpna 2010 do 24. února 2011 na území Bulharské republiky resp. Řecké republiky společně s dalšími jedenácti osobami účastnit zločinného spolčení, které mělo se zločinným úmyslem ve velkém rozsahu převážet přes hranice zboží podléhající spotřební dani (cigarety) bez tabákové nálepky a distribuovat je ve vnitrozemí. Zároveň proti němu byla vznesena obžaloba pro sekundární trestný čin - trestný čin podle čl. 234 odst. 2 bodu 3 NK - z důvodu napomáhání dovozu 373 490 krabiček

cigaret bez tabákové nálepky v hodnotě 2 801 175 leva, jehož se měl dopustit v období od 15. do 24. února 2011, přičemž se jednalo o předmět činu obzvláště vysoké hodnoty a čin nebyl méně závažný. Za první trestný čin je stanoven „trest odnětí svobody“ v trvání nejméně tří let a za druhý čin minimální „trest odnětí svobody“ v trvání dvou let.

- 2 Během přípravného řízení se IR nepodařilo vyhledat, proto po něm bylo vyhlášeno pátrání; v jiném řízení již byl vydán evropský zatýkácí rozkaz. Následně byl IR nalezen. Obžaloba byla IR předána osobně, přičemž ten využil služeb advokáta, jehož zmocnil. IR se rozhodl nevyprávět. Uvedl pouze svou adresu, na níž měl být podle svého tvrzení k zastížení.
- 3 Obžaloba byla předána soudu. Soud se opět pokusil předvolat IR k jednání před soudem. IR nebyl k zastížení ani na adrese, kterou uvedl. Zmocněný advokát složil svůj mandát z důvodu neexistujícího kontaktu. Soud nejprve ustanovil obhájce a poté, co tento obhájce složil mandát, ustanovil dalšího obhájce. IR a jeho noví obhájci se nikdy nesetkali. Advokátka, která byla ustanovena naposledy, tvrdí, že se nepokusila kontaktovat jeho příbuzné. V zásadě není jasné, zda IR ví, že obžaloba proti jeho osobě bude projednávána u soudu a že mu byl soudem ustanoven obhájce.
- 4 Soud nařídil pro IR vyšetřovací vazbu a vydal evropský zatýkácí rozkaz. IR nebyl nalezen. Vystavující soud tento zatýkácí rozkaz dodatečně zrušil, neboť panovaly určité pochybnosti týkající se jeho slučitelnosti s rámcovým rozhodnutím 2002/584 a směrnicí 2012/13 ohledně práva na informování. Byla předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce (C-649/19).
- 5 Z procesně právních důvodů (neexistence řádné obžaloby) byla soudní fáze ukončena. Po předložení nové obžaloby byla znovu zahájena. Ani přes intenzivní úsilí, také prostřednictvím příbuzných, bývalého zaměstnavatele a poskytovatele mobilních telekomunikačních služeb, se IR opět nepodařilo vypátrat. V prvním jednání před soudem byla nastolena otázka týkající se okolnosti, zda se má věc projednávat v nepřítomnosti IR, zejména otázka jeho práv v tomto řízení v nepřítomnosti, jakož i otázka týkající se toho, v jakém rozsahu by pro něj bylo případné odsouzení závazné.
- 6 Podle názoru účastníků řízení, k němuž se soud přiklání, musí být věc projednána v nepřítomnosti IR a musí o ni být rozhodnuto.
- 7 Posoudit je nutno otázku, zda je soud rozhodující o dané věci povinen jednoznačně stanovit, jaký má toto řízení v nepřítomnosti účinek na práva IR; konkrétně, zda IR může případné odsouzení napadnout s odůvodněním, že vzhledem k trestnímu řízení vedenému v jeho nepřítomnosti bylo porušeno jeho právo být osobně přítomen.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 8 Obhajoba považuje takovéto napadení za možné, zatímco státní zastupitelství se nevyjádřilo.

Stručný popis odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

K přípustnosti otázek

- 9 Zprvė předkládající soud zahajuje řízení proti IR v jeho nepřítomnosti. Tím uplatňuje ustanovení článku 8 směrnice 2016/343. Soud má proto právní zájem na zjištění, jaký druh řízení v nepřítomnosti vede, zda se jedná o variantu podle čl. 8 odst. 2 nebo o variantu podle čl. 8 odst. 4 první věty směrnice 2016/343.
- 10 Zadruhé se žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předkládá též ve světle odpovědnosti předkládajícího soudu podle čl. 8 odst. 4 druhé věty směrnice 2016/343, a sice aby IR pro případ jeho zadržení za účelem výkonu případného odsouzení mohl být informován, zda má proti tomuto odsouzení k dispozici opravný prostředek či nikoliv.
- 11 Informace podle čl. 8 odst. 4 druhé věty směrnice 2016/343 musí poskytnout sám předkládající soud, neboť ten rozhodl o tom, že trestní řízení bude vedeno v nepřítomnosti IR. Předkládající soud je proto nejlépe schopen posoudit, za jakých podmínek má být toto řízení v nepřítomnosti vedeno - zda za podmínek čl. 8 odst. 2 písm. b) a odst. 3 směrnice 2016/343, podle něž by IR odsouzený v nepřítomnosti neměl k dispozici žádný opravný prostředek, nebo za podmínek čl. 8 odst. 4 směrnice 2016/343, podle něhož by opravný prostředek k dispozici měl. K zodpovězení těchto otázek potřebuje předkládající soud pokyny Soudního dvora.
- 12 Dojde-li k odsouzení, je velká pravděpodobnost, že bude vydán evropský zatýkací rozkaz za účelem výkonu „trestu odnětí svobody“, jenž bude s ohledem na závažnost obvinění pravděpodobně delší než čtyři měsíce. V tomto zatýkacím rozkazu musí být jasně označeno, jaká varianta řízení v nepřítomnosti byla vedena, písm. d) bod 2 formuláře. V souladu s tímto údajem je případně nutno poskytnout záruku opravného prostředku podle písm. d) bodu 3.4 formuláře.
- 13 Podle vnitrostátního práva je evropský zatýkací rozkaz za účelem výkonu trestu vystaven státním zastupitelstvím bez jakékoliv součinnosti soudu, a to ani při vystavení ani při pozdější kontrole. O tom, co bude v tomto evropském zatýkacím rozkazu uvedeno, tedy rozhoduje státní zastupitelství.
- 14 Podle bodů 35 a 36 rozsudku Soudního dvora ze dne 12. prosince 2019 [ZB (královský státní zástupce v Bruselu)], C-627/19 PPU, EU:C:2019:1079, je v souladu s právem, že se soud na vystavení evropského zatýkacího rozkazu za účelem výkonu trestu nepodílí, neboť tento zatýkací rozkaz je pokračováním rozsudku, v jehož rámci soud zajistil, že práva odsouzeného byla dodržena.

Z tohoto úhlu pohledu je soud rozhodující v dané věci během řízení konaného v nepřítomnosti, zejména při rozhodnutí o jeho konání, povinen jednoznačně stanovit, o kterou variantu řízení v nepřítomnosti se jedná: o řízení s následným opravným prostředkem či řízení bez něj. Pak by se státní zastupitelství při vydání evropského zatýkacího rozkazu mohlo odvolávat na zjištění soudu. V opačném případě by o této důležité otázce rozhodovalo pouze státní zastupitelství, což by bylo v rozporu se zásadou, že podle rámcového rozhodnutí 2002/584 podléhají všechna rozhodnutí přezkumu soudy, které musí být zapojeny alespoň na jedné z obou úrovní při vydání vnitrostátního nebo [při vydání] evropského zatýkacího rozkazu.

- 15 V případě, že bychom zastávali názor, že předkládající soud může své otázky předložit Soudnímu dvoru Evropské unie až po odsouzení, znamenalo by to, že by je vůbec položit nemohl. Podle vnitrostátního ustanovení by po tomto odsouzení bylo s konečnou platností rozhodnuto o všech procesních otázkách týkajících se způsobu součinnosti účastníků řízení, včetně řízení v nepřítomnosti. Soud, který ve věci rozhodl, by tyto otázky nemohl znovu projednávat. Smí o nich jednat pouze soud vyššího stupně, je-li mu věc předložena v rámci opravného prostředku podaného obhajobou nebo státním zastupitelstvím.
- 16 Prakticky by to znamenalo, že by soudu v prvním stupni, který přijal rozhodnutí o konání řízení v nepřítomnosti, byla odebrána možnost obrátit se na Soudní dvůr Evropské unie s žádostí o vyjasnění týkající se přesného ustanovení článku 8 směrnice 2016/343, které je použitelné na věc v původním řízení.
- 17 V případě, že bychom [naopak] měli za to, že informace podle čl. 8 odst. 4 druhé věty směrnice 2016/343 mají být poskytnuty až při zadržení osoby odsouzené v nepřítomnosti, znamenalo by to, že tyto informace může poskytnout pouze státní zastupitelství, bez jakékoliv součinnosti soudu. Státní zastupitelství zároveň není povinno informovat osobu odsouzenou v nepřítomnosti o jejích právech a mimoto nemá možnost předložit Soudnímu dvoru příslušné otázky, neboť není soudem.
- 18 Vše výše uvedené odůvodňuje právní zájem předkládajícího soudu na předložení žádosti o rozhodnutí o výše uvedených předběžných otázkách Soudnímu dvoru Evropské unie.

K uvedení směrnice 2016/343 a rámcového rozhodnutí 2009/299

- 19 Pokud by byl IR odsouzen v nepřítomnosti, záviselo by použitelné právo na místě jeho zadržení.
- 20 V případě zadržení v tuzemsku by se použil článek 9 ve spojení s článkem 8 směrnice 2016/343.
- 21 V případě zadržení v jiném členském státě na základě evropského zatýkacího rozkazu by se použil článek 4a rámcového rozhodnutí 2009/299 ohledně záruk poskytovaných dle tohoto ustanovení.

Vysvětlivky k první otázce

- 22 Existuje nejasnost o přesném obsahu požadavku stanoveného v čl. 8 odst. 2 písm. b) směrnice 2016/343, že obžalovaný musí být „o řízení před soudem vyrozuměn“. Na jedné straně druhá věta bodu 36 odůvodnění uvádí, že toto vyrozumění by mělo být chápáno tak, že obžalovaná osoba „byla úředně vyrozuměna o dni a místě konání uvedeného řízení [...] tak, aby si byla vedeného řízení vědoma.“ V původním řízení IR trvale opustil bydliště na adrese, kterou uvedl vyšetřovacím orgánům, a ani intenzivní pátrání po jeho osobě nebylo úspěšné. Proto tyto informace neobdržel. Na druhé straně je v bodě 38 odůvodnění poukazováno na to, že při posuzování otázky, zda je způsob vyrozumění vhodný, musí být rovněž přihlédnuto k tomu, jaké úsilí vyvinuly justiční orgány a jaké úsilí vyvinula dotčená osoba, zatímco bod 39 odůvodnění konkrétně uvádí útěk, o němž se v projednávané věci jedná.
- 23 Tato nejasnost se týká také čl. 4a odst. 1 písm. b) rámcového rozhodnutí 2009/299, jehož obsah je shodný s obsahem čl. 8 odst. 2 písm. b) směrnice; také body 7 až 9 odůvodnění rámcového rozhodnutí jsou [obsahově] shodné s body odůvodnění 36 až 39 směrnice.
- 24 Justiční orgány v původním řízení vynaložily nezbytné úsilí k vypátrání obžalovaného, zatímco on sám se snažil uprchnout. Po původním pátrání byl nalezen a o obžalobě vyrozuměn, uvedl přitom adresu trvalého bydliště a poté znovu zmizel. Za těchto okolností vyvstává otázka, zda došlo k řádnému vyrozumění o soudním řízení ve smyslu čl. 8 odst. 2 písm. b) směrnice 2016/343 a čl. 4a odst. 1 písm. b) rámcového rozhodnutí 2009/299, neboť skutečnost, že k takovému vyrozumění nedošlo, lze přikládat pouze vědomému rozhodnutí obžalovaného k útěku. Na druhé straně je útěk obžalovaného výslovně zmiňován v bodě 39 odůvodnění, jakož i v čl. 8 odst. 4, což vylučuje řádné vyrozumění podle čl. 8 odst. 2 směrnice 2016/343, přičemž tento útěk není v rámcovém rozhodnutí 2009/299 uváděn jako kritérium.
- 25 Ve zkratce jsou v případě vyrozumění o původní obžalobě, pokud justiční orgány obžalovaného následně nemohly o soudním řízení vyrozumět pouze z důvodu jeho útěku, splněny podmínky čl. 8 odst. 2 písm. b) směrnice 2016/343 a čl. 4a odst. 1 písm. b) rámcového rozhodnutí 2009/299, takže se lze domnívat, že byl „o soudním řízení vyrozuměn“?
- 26 Panuje nejasnost o obsahu požadavku podle čl. 8 odst. 2 písm. b) směrnice 2016/343, podle níž byl nepřítomný obžalovaný zastupován „zmocněným obhájcem, jehož si tato podezřelá či obviněná osoba zvolila, nebo jenž jí byl ustanoven státem“. Znění čl. 4a odst. 1 písm. b) rámcového rozhodnutí 2009/299 je podobné.
- 27 IR si v původním řízení zvolil advokáta, ten však svůj mandát složil poté, co IR uprchl. Nejprve mu byl z úřední povinnosti ustanoven („ustanoven státem“ podle formulace v čl. 8 odst. 2 písm. b) směrnice 2016/343) jiný advokát a po jeho

složení mandátu byl ustanoven další advokát, který jej v současnosti v řízení ve věci skutečně obhájí. IR o tomto advokátovi neví a nikdy s ním nebyl v kontaktu. Tento advokát se jej nikdy nepokusil kontaktovat, například prostřednictvím jeho příbuzných. Lze za těchto okolností předpokládat, že je IR zastupován „zmocněným obhájcem“?

Vysvětlivky k druhé otázce

- 28 Druhá otázka je pokládána podpůrně pro případ, že Soudní dvůr zodpoví první otázku záporně, neboť to by znamenalo, že by čl. 8 odst. 2 písm. b) a odst. 3 směrnice 2016/343 nebyly v původním řízení použitelné, takže by obžalovanému svědčily záruky podle čl. 8 odst. 4 druhé věty a článku 9 směrnice 2016/343. V tomto případě by nebylo jisté, zda vnitrostátní zákon poskytuje nezbytné opravné prostředky požadované právem Unie.
- 29 Přesněji: Je-li vnitrostátní řízení zahájeno podle čl. 423 odst. 1 NPK, pak se podle kritérií stanovených tímto ustanovením řízení v nepřítomnosti neobnoví, a osoba odsouzená v nepřítomnosti nemá žádný (a už vůbec ne účinný) opravný prostředek. Panují proto pochybnosti, zda je čl. 423 odst. 1 NPK slučitelný s čl. 8 odst. 4 a článkem 9 směrnice.
- 30 V případě, že je vystaven evropský zatýkací rozkaz, zahájí se jako výsledek záruky poskytované podle písm. d) bodu 3.4 formuláře evropského zatýkacího rozkazu zvláštní obnovené řízení. V projednávané věci není jisté, zda je čl. 423 odst. 5 NPK slučitelný s čl. 4a odst. 1 písm. d) rámcového rozhodnutí 2009/299, neboť zprošťuje Varchoven [kasacionen] sad (Nejvyšší kasační soud, Bulharsko) povinnosti zachovat záruku, kterou převzalo státní zastupitelství při vystavení evropského zatýkacího rozkazu. Varchoven sad (nejvyšší soud) by tak uplatnil vnitrostátní zákon, totiž čl. 423 odst. 1 NPK, a odsouzený IR by ve věci neměl žádné další řízení.

Vysvětlivky ke třetí otázce

- 31 Všechny tyto otázky sledují praktický cíl: Umožnit předkládajícímu soudu jasně stanovit, jaký druh řízení v nepřítomnosti je konán, aby bylo jasné, zda IR má v případě jeho odsouzení v nepřítomnosti k dispozici účinné opravné prostředky proti tomuto odsouzení v nepřítomnosti.
- 32 Tento praktický cíl je odvozován od povinnosti podle čl. 8 odst. 4 druhé věty směrnice 2016/343: Předkládající soud, který přijal rozhodnutí o konání řízení v nepřítomnosti IR, musí jednoznačně konstatovat, zda IR má uznané právo na ochranu proti případnému odsouzení, o němž bylo rozhodnuto v jeho nepřítomnosti, či nikoliv; k tomu je ale nezbytné jasně stanovit, v čem tato ochrana spočívá.
- 33 Současně existuje spojení mezi povahou řízení, v němž byl vydán vnitrostátní zatýkací rozkaz (totiž odsouzení v nepřítomnosti), a součástí evropského zatýkacího rozkazu. V závislosti na druhu řízení v nepřítomnosti se rozhoduje,

kteřou ze čtyř druhů záruk podle článku 4a rámcového rozhodnutí 2009/299 (písm. d) formuláře) je nutno poskytnout. To vyplývá z judikatury Soudního dvora Evropské unie ohledně součinnosti soudu na řízení o vydání evropského zatýkacího rozkazu, který podle vnitrostátního práva vydává pouze státní zastupitelství.

- 34 Za tímto účelem je nezbytné, aby předkládající soud, bude-li mít za to, že řízení v nepřítomnosti v původní věci spadá pod variantu podle čl. 8 odst. 4 první věty směrnice 2016/343, poukázal na existenci a použitelnost účinných opravných prostředků podle druhé věty. K tomu však nepostačuje, aby Soudní dvůr konstatoval pouze neslučitelnost čl. 423 odst. 1 a odst. 5 NPK s právem Unie. V tomto případě by osoba odsouzená v nepřítomnosti opět nemohla využít žádnou právní ochranu: Vnitrostátní zákonná úprava jí ji neposkytuje, a bude-li prohlášena neslučitelnost tohoto ustanovení s unijním právem, nevedlo by to k poskytnutí opravných prostředků.
- 35 Za tímto účelem je nezbytné zjistit, zda článek 9 směrnice 2016/343 vyvolává přímé účinky.
- 36 V projednávané věci je výklad v souladu s právem Unie možný pouze v případě, že IR bude předán s pomocí evropského zatýkacího rozkazu k výkonu jemu uloženého trestu. Pak by čl. 422 odst. 1 bod 6 a čl. 423 odst. 5 NPK mohly být na základě odpovědi na druhou otázku vykládány v tom smyslu, že se použijí nikoliv pouze na osoby, které byly předány na základě vydávacího řízení, nýbrž také na osoby předané na základě evropského zatýkacího rozkazu, neboť řízení podle rámcového rozhodnutí 2002/584 je v zásadě určitým druhem zjednodušeného vydání. To by znamenalo, že bulharské právo je vázáno zárukou poskytovanou podle čl. 4a odst. 1 písm. d) rámcového rozhodnutí 2009/299, zárukou o obsahu, jak jej stanovil Soudní dvůr Evropské unie a nikoliv bulharský Varchoven sad (nejvyšší soud).
- 37 V případě, že by IR byl po svém odsouzení zadržen na vnitrostátním území, platilo by pro něj ustanovení čl. 423 odst. 1 NPK. Toto ustanovení nelze vykládat v souladu s unijním právem, neboť definuje vnitrostátní kritéria pro [řízení v] nepřítomnosti a nikoliv kritéria podle článku 8 směrnice 2016/343. Nelze jej vykládat *contra legem*. Od jeho použití by bylo možno odhlédnout pouze v případě, má-li ustanovení, s nímž je v rozporu (článek 9 směrnice 2016/343 ve spojení s jejím čl. 8 odst. 4 ve spojení s odst. 2) přímý účinek.
- 38 Soudní dvůr již konstatoval, že článek 47 Listiny má přímý účinek (rozsudek ze dne 14. května 2020, [Státní zastupitelství v Offenburgu], C-615/18, EU:C:2020:376, bod 72). Zásada práva na účinnou právní ochranu před soudem je však konkretizována v ustanovení sekundárního práva Unie, totiž v článku 9 směrnice 2016/343. To vede k otázce, zda toto ustanovení samo o sobě nebo ve spojení s článkem 47 Listiny má přímý právní účinek.

- 39 Článek 9 směrnice 2016/343 bezpochyby poskytuje jednotlivci právo vůči orgánům činným v trestním řízení státu; nutně a jednoznačně předepisuje podmínky, za nichž toto právo vzniká (žalovaný nebyl v řízení před soudem přítomen a podmínky stanovené v čl. 8 odst. 2 nejsou splněny), přičemž „jednoznačně ukládá přesnou povinnost dosáhnout výsledku“ (rozsudek ze dne 6. listopadu 2018, [Bauer a Willmeroth], C-569/16 a C- 570/16, EU:C:2018:871, bod 72). Tímto výsledkem je takový prostředek právní nápravy, „který umožní nově posoudit skutkový stav věci“ (článek 9 směrnice 2016/343). Toto ustanovení přitom stanoví alternativu: „[...] aby [...] podezřelá nebo obviněná osoba [...] měla [...] právo na nové řízení před soudem nebo jiný prostředek nápravy [...]“.
- 40 Ustanovení článku 9 směrnice a čl. 423 odst. 1 NPK definují stejným způsobem právo osoby odsouzené v nepřítomnosti na nové řízení před soudem, toto právo uznávají, aniž by stanovila jeho konkrétní podobu, tedy zda se musí jednat o nové soudní řízení od začátku nebo pouze o napadení. Má-li vnitrostátní ustanovení čl. 423 odst. 1 NPK přímý účinek - je totiž uplatňováno společně s článkem 425 NPK, ustanovením upravujícím konkrétní způsob obnovy řízení - vyvstává otázka, zda se lze domnívat, že článek 9 směrnice 2016/343 má přímý účinek, na jehož základě jej lze použít místo čl. 423 odst. 1 NPK a společně s článkem 425 NPK.
- 41 Konkrétně [vyvstává otázka], zda je možné uznat podle článku 9 směrnice 2016/343 právo na obnovu řízení a poté stanovit podle čl. 425 odst. 1 NPK způsob obnovy řízení: nové řízení od prvního stupně nebo napadení rozhodnutí přijatého v prvním nebo druhém stupni.
- 42 Jinými slovy a vztaženo na původní řízení, pokud: 1. předkládající soud určí druh řízení v nepřítomnosti proti IR tím, že stanoví, že se toto řízení koná za podmínek čl. 8 odst. 4 první věty směrnice, neboť podmínky odstavce 2 nejsou splněny; 2. předkládající soud označí opravný prostředek podle článku 9 ve spojení s čl. 8 odst. 4 druhou větou směrnice, totiž že IR má v případě odsouzení v nepřítomnosti právo dosáhnout obnovy řízení pouze na návrh ve lhůtě šesti měsíců od předání kopie přijatého rozsudku; 3. konkrétní způsob obnovy řízení (nový přezkum celkově nebo napadení rozsudku přijatého v nepřítomnosti v prvním a druhém stupni) posuzuje Varchoven sad (nejvyšší soud), přičemž tento způsob obnovy řízení by s jistotou spočíval v přezkumu obžaloby ve věci s účinnou osobní účastí IR a jím zvoleného obhájce, bude pak mít tato záruka právní hodnotu, jestliže by jejím základem byl pouze přímý účinek článku 9 směrnice 2016/343?